

ת"פ 15408/11/20 - מדינת ישראל נגד חברת נמל אשדוד בע"מ, אנטולי רבינוביץ', משה סבג מואיז

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 15408-11-20 מדינת ישראל נ' חברת נמל אשדוד בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט צבי פורר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. חברת נמל אשדוד בע"מ 2. אנטולי רבינוביץ' 3. משה סבג מואיז

החלטה

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של שפיכה של שמן למי ים, עבירה לפי סעיף 18 (א) לפקודת מניעת זיהום מי ים בשמן [נוסח חדש], תש"מ - 1980, איסור לכלוך רשות רבים, עבירה לפי סעיפים 2 ו- 13 (ב) (1) לחוק שמירת הניקיון תשמ"ד - 1984 (לנאשמים 1 ו- 2).

לנאשם 3 מיוחסת עבירה של הפרת חובת דיווח, עבירה על תקנות 46א, 49 ו- 52 לתקנות מניעת זיהום מי הים בשמן (ביצוע האמנה), התשמ"ז - 1987 (להלן: "התקנות").

כתב האישום מתאר אירוע של דליפת שמן מכלי שיט בבעלותה של נאשמת 1.

הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום.

נאשם 3 טען לטענות מקדמיות כמפורט להלן:

א. פגם הכתב האישום - בהתאם להוראות סעיף 149 (3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ").

ב. טענה להגנה מן הצדק - אכיפה בררנית - לפי סעיף 149 (10) לחסד"פ.

ג. טענת זוטי דברים

לעניין הפגם באישום הפנה ב"כ הנאשם 3 לתקנות הנמלים (מעגנות), תשע"א - 2010 לפיהן האחריות לעניין נזקים סביבתיים מוטלת על מבצע הזיהום וחובת הדיווח מוטלת על רב חובל הנמל (מנכ"ל חברת נמל אשדוד) ולא על הנאשם. לטענתו הדיווח הוא אי הדיווח של נאשם 3 אינם רלוונטיים נוכח מצבו המשפטי.

באשר לטענה לאכיפה בררנית טען כי לא הועמד לדין קברניט כלי השיט ועל כן יש להורות על ביטול האישום נגד הנאשם.

ב"כ הנאשם העלה גם טענה של זוטי דברים. לאור נוסחו המעורפל של הזיהום בכתב האישום. הסניגור ציין כי אמנם אין מדובר בטענה מקדמית מובהקת אך ניתן להעלותה גם בשלב זה.

המאשימה סבורה כי יש לדחות את הטענות שהועלו על ידי ההגנה. ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לנוסח הסעיף שבו הואשם הנאשם שעניינו הפרת חובת דיווח.

לדידה של המאשימה, נוסח התקנות מאפשר העמדה לדין גם של הנאשם ללא קשר למעמדו המשפטי.

המאשימה סבורה כי אין מקום לקבל בשלב זה את הטענה לאכיפה בררנית. לדידה ניתן לבחון עניין זה רק לאחר שמיעת הראיות.

ב"כ המאשימה טען עוד כי יש לדחות את הטענה לעניין זוטי דברים שאין מקום להעלותה במסגרת הטענות המקדמיות.

דין והכרעה

לאחר שעייתי בטענות הצדדים סבורי כי דין של הטענות המקדמיות להידחות.

פגם בכתב האישום

הטענה בדבר פגם בכתב האישום נועדה לבחון פגם בכתב האישום או פסול בו. הפגם נוגע להשמטת פרטים עובדתיים הדרושים לצורך בירור יסודות העבירה ואילו פסול מתייחס לאי עמידה בדרישות החוק כמו למשל ציון פרטים אסורים. הטענות שהועלו על ידי הנאשם הינן טענות משפטיות שניתן לבררן במסגרת ההליך ולא במסגרת התיקון לכתב האישום.

התקנות שאליהן הפנה הסניגור הן אכן תקנות המקימות חובת זהירות אך הן אינן שוללות את האחריות לכל אדם כפי שנקבע בתקנות 46 א לתקנות.

בעניינינו הגם שתקנות הנמלים (מעגנות) תשע"א - 2010 מטילות חובת זהירות על מבצע הפעולה הן אינן מסירות אחריות מכל אדם אותו ניתן להעמיד מכח תקנות מניעת זיהום מי הים אשר מאפשרות להעמיד לדין "כל מי שהבחין בשמן..."

כתב האישום בעניינו עונה על הדרישות, הוא נותן את התיאור הדרוש לצורך בירור האשמה וקובע גם מסגרת מדויקת לאישום. במצב דברים זה לא אוכל לקבל את טענות ב"כ הנאשם כאילו נפל פגם כלשהו המצדיק תיקון ובוודאי שלא מצדיק ביטול האישום. לפיכך אני רואה מקום לדחות את הטענה.

הגנה מן הצדק

הטענה שהעלה ב"כ הנאשם נוגעת לאי העמדה לדין של קברניט כלי השיט המבססת הגנה מן הצדק בהתאם לסעיף 149 (10) לחסד"פ.

גם טענה זו דינה להידחות.

על מנת לברר טענת הגנה מן הצדק על המעלה אותה לעמוד במבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון. ההלכה נקבעה בפסק הדין בעניין בורוביץ' (ע"פ 4855/02) שם קבע בית המשפט העליון מבחן משולש לפיו על בית המשפט לזהות את הפגם. לאחר זיהוי הפגם על בית המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב השלישי בוחן בית המשפט אם ניתן לרפא את הפגם באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום.

בענייננו לא צלחה ההגנה במבחן הראשון. בהקשר זה אציין כי אי העמדתו לדין של הקברניט אינה מהווה בהכרח אכיפה בררנית וזאת יש לבחון ככל שיידרש בדרך ראייתית שכן לבית המשפט אין את התשתית הנדרשת לקבלת החלטה בעניין.

זוטי דברים

כפי שציינו הצדדים עצמם, טענה זו אינה מבין הטענות המקדמיות שניתן להעלות ובוודאי שלא ניתן להכריע בה ללא תשתית ראייתית.

כשלעצמי אינני סבור כי ניתן לטעון שזיהום ים הינו עניין של זוטי דברים גם אם מדובר במספר ליטרים של שמן שאינו ידוע, הרי שגם כך עלול להיגרם נזק.

בשלב זה, בטרם התבררו הראיות אין לבית המשפט את הכלים לקבוע כי מדובר בזוטי דברים ועל כן גם טענה זו דינה להידחות.

סוף דבר

לא מצאתי כי יש ממש בטענות המקדמיות שהועלו על ידי הנאשם ועל כן הטענות נדחות.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

